

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

17. aicina Komisiju un Padomi ciešāk sadarboties ar Eiropas Statistikas pārvaldības konsultatīvo padomi kā neatkarīgu padomdevēju iestādi; Konsultatīvā padome var palīdzēt Komisijai (*Eurostat*) saistībā ar Komisijas apmeklējumiem dalībvalstīs;
18. uzsver, ka precīzi statistikas dati un uzlabota to apkopoto datu ticamības pārbaude, kurus sniedz *Eurostat*, ir būtisks priekšnosacījums jebkāda veida uzraudzības efektīvai īstenošanai;
19. uzsver, ka ir jāpastiprina *Eurostat* pilnvaras;
20. uzskata, ka atklātiem un pārredzamiem statistikas datiem vajadzētu būt priekšnoteikumam līdzekļu saņemšanai no struktūrfondiem;
21. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Eiropadomei, Eurogrupas priekšsēdētājam un Eiropas Centrālajai bankai.

Ekonomiskās lejupslīdes un finanšu krīzes ar dzimumu saistītie aspekti

P7_TA(2010)0231

Eiropas Parlamenta 2010. gada 17. jūnija rezolūcija par ekonomiskās lejupslīdes un finanšu krīzes ar dzimumu saistītiem aspektiem (2009/2204(INI))

(2011/C 236 E/12)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 3. oktobra paziņojumu “Stabilāks darba un privātās dzīves līdzsvars — spēcīgāks atbalsts profesionālās, privātās un ģimenes dzīves saskaņošanai” (COM(2008)0635),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 26. novembra paziņojumu par Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu (COM(2008)0800),
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 4. marta paziņojumu Eiropadomes pavasara sanāksmei “Impulsi Eiropas atveseļošanai” (COM(2009)0114),
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 24. novembra darba dokumentu “Apspriešanās par topošo ES stratēģiju 2020. gadam” (COM(2009)0647),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 3. oktobra ziņojumu “Barselonas mērķu īstenošana attiecībā uz pirmsskolas vecuma bērnu aprūpes pakalpojumiem” (COM(2008)0638),
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 27. februāra ziņojumu “Vīriešu un sieviešu līdztiesība — 2009” (COM(2009)0077),
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 18. decembra ziņojumu “Vīriešu un sieviešu līdztiesība — 2010” (COM(2009)0694),
- ņemot vērā Komisijas 2000. gada 7. jūnija paziņojumu “Ceļā uz Kopienas pamatstratēģiju vīriešu un sieviešu līdztiesības jomā (2001–2005)” (COM(2000)0335) un Komisijas 2000., 2001., 2002., 2004., 2005., 2006., 2007. un 2008. gada ziņojumus par sieviešu un vīriešu līdztiesību Eiropas Savienībā (attiecīgi COM(2001)0179, COM(2002)0258, COM(2003)0098, COM(2004)0115, COM(2005)0044, COM(2006)0071, COM(2007)0049 un COM(2008)0010),

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīvu 2006/54/EC par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos (pārstrādāta versija) ⁽¹⁾,
- ņemot vērā priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par to, kā piemērot vienlīdzības principu attieksmē pret vīriešiem un sievietēm, kuri darbojas pašnodarbinātas personas statusā, un ar ko atceļ Direktīvu 86/613/EEK (COM(2008)0636), un ar kuru Komisija iepazīstināja 2008. gada 3. oktobrī,
- ņemot vērā priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Padomes Direktīvu 92/85/EEK par pasākumu ieviešanu, lai veicinātu drošības un veselības aizsardzības darbā uzlabošanu strādājošām grūtniecēm, sievietēm, kas strādā pēcdzemdību periodā, vai strādājošām sievietēm, kas baro bērnu ar krūti (COM(2008)0637), un ar kuru Komisija iepazīstināja 2008. gada 3. oktobrī,
- ņemot vērā Eiropas Padomes Konvencijas par cīņu pret cilvēku tirdzniecību ratifikācijas norisi (EPLS Nr. 197),
- ņemot vērā Dzimumu līdztiesības darbības plānu, ko 2005. gada 22. martā pieņēma Eiropas sociālie partneri,
- ņemot vērā Eiropas Padomes ieteikuma priekšlikumu par ekonomikas un finanšu krīzes ietekmi uz sievietēm (Dok. 11891, 2009. gada 4. maijā),
- ņemot vērā Eiropas Dzimumu līdztiesības paktu, ko pieņēma Eiropas Padomes 2006. gada 23. un 24. marta sanāksmē,
- ņemot vērā Sieviešu un vīriešu vienlīdzīgu iespēju padomdevējas komitejas 2007. gada 22. martā pieņemto atzinumu par atšķirīgu atalgojuma līmeni sievietēm un vīriešiem,
- ņemot vērā 2006. gada 24. oktobra rezolūciju par sieviešu imigrāciju: imigranšu loma un vieta Eiropas Savienībā ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 13. marta rezolūciju par Ceļvedi sieviešu un vīriešu līdztiesībā (2006-2010) ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 3. septembra rezolūciju par sieviešu un vīriešu līdztiesību — 2008. gads ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2008. gada 18. novembra rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par to, kā piemērot principu par vienādu atalgojumu vīriešiem un sievietēm ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2009. gada 6. maija rezolūciju par tādu cilvēku aktīvu integrāciju, kuri ir atstumti no darba tirgus ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2009. gada 8. oktobra rezolūciju par pasaules finanšu un ekonomikas krīzes ietekmi uz jaunattīstības valstīm un attīstības sadarbību ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Statistikas biroja aktuālos datus (*Statistics in Focus* 53/2009) "Straujš bezdarba līmeņa pieaugums ES",

⁽¹⁾ OV L 204, 26.7.2006., 23. lpp.

⁽²⁾ OV C 313 E, 20.12.2006., 118. lpp.

⁽³⁾ OV C 301 E, 13.12.2007., 56. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 295 E, 4.12.2009., 35. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 16 E, 22.1.2010., 21. lpp.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0371.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2009)0029.

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

- ņemot vērā Statistikas biroja aktuālos datus (*Statistics in Focus* 97/2009) “Recesija ES-27 — lejušlides ilgums un dziļums atšķirīgs dažādās darbības jomās un valstīs”,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas ziņojumu (A7-0155/2010),
- A. tā kā pasaules ekonomika saskaras ar vissmagāko recesiju kopš Lielās depresijas, atstājot sekas sociālajā jomā visā ES un ārpus tās; tā kā ekonomikas un finanšu krīze Eiropā jo īpaši smagi ietekmē sievietes, kuras ir vairāk pakļautas nodarbinātības nestabilitātei, atlaišanai no darba, bet sociālās aizsardzības sistēma viņas aizsargā vājāk, un tā kā šim jautājumam līdz šim vajadzīgo uzmanību nav pievērsusi ne Padome, ne Komisija, ne dalībvalstis;
- B. tā kā pirmais krīzes vilnis pamatā skāra finanšu sektoru, kurā dominē vīrieši, kā arī būvniecības un automobiļu nozares, tādējādi izpelnoties pastiprinātu uzmanību, lai gan krīzes otrais vilnis tikpat nelabvēlīgi skāra tās nozares, kurās visbiežāk dominē sievietes, piemēram, mazumtirdzniecības nozari, vispārējās nozīmes pakalpojumu nozari un tūrismu; tāpēc ir steidzami jārikojas, lai noteiktu, kā ekonomikas un sociālā krīze ietekmējusi dzimumu līdztiesības aspektu, un risinātu problēmas valstu un Eiropas mēroga ekonomikas atveseļošanas plānos;
- C. tā kā tradicionāli domājošie ekonomisti ir norādījuši, ka kredītesānas krīze, ar ko sākās recesija, faktiski bija vīriešu radīta katastrofa; tā kā par reaģēšanas veidiem valsts un starptautiskā mērogā — kuros nebija pietiekami ievērots dzimumu aspekts — arī ir lēmuši galvenokārt vīrieši; tā kā ir svarīgi, lai lēmumu pieņemšanas procesā politiskajā, ekonomikas un finanšu jomā, kā arī sociālo partneru nolīgumos pilnībā tiktu iesaistītas sievietes, kuras parasti ir augstāk kvalificētas nekā vīrieši;
- D. tā kā jaunākie pētījumi liecina, ka tikai 5 % sieviešu ir iesaistītas lēmumu pieņemšanas procesos ES finanšu iestādēs un ka visu 27 dalībvalstu centrālo banku vadītāji ir vīrieši, un tā kā pētījumi par dzimumu aspektu ir pierādījuši, ka sievietes rīkojas atšķirīgi, cenšoties izvairīties no riska un pievērsot vairāk uzmanības ilgtermiņa perspektīvai;
- E. tā kā sieviešu dalība lēmumu pieņemšanā ir izšķirīgs rādītājs dzimumu līdztiesības jomā; tā kā sievietes joprojām reti ieņem vadošos amatus uzņēmumos un universitātēs un, pat ja politikā iesaistījušos sieviešu skaits palielinās, šī progresija ir ļoti lēna;
- F. tā kā 2006. gadā sievietes bija 59 % no augstskolu pirmā cikla diploma saņēmēju skaita; tā kā sieviešu ar doktora grādu skaits samazinājies, sasniedzot 43 %, un viņu skaits ir viszemākajā līmenī profesoru vidū; tā kā tikai 15 % sieviešu ir augstākā profesora pakāpe;
- G. tā kā vairāk sieviešu nekā vīriešu studē komerczinības, menedžmentu un tiesību zinātnes, bet viņas joprojām ir mazākumā atbildīgos amatos uzņēmumos un politiskās iestādēs; tā kā tikai neliels skaits sieviešu ir ieguvušas diplomu informātikā, inženierzinātnēs un fizikā un tāpēc viņas ir mazākumā privātajā sektorā, kas ir būtisks ekonomikas atlabšanā;
- H. tā kā ekonomiskās aktivitātes atslābums, iespējams, ietekmēs vairāk sievietes nekā vīriešus; tā kā ir risks, ka notiekošā recesija kavēs attīstību vai pat nojauks sasniegto un ka būs ilgtermiņa sekas sociālās aizsardzības sistēmās, sociālās integrācijas un demogrāfijas jomās;
- I. tā kā dzimumu līdztiesības pasākumi ir tikuši atcelti vai atlikti un iespējamie turpmākie valsts budžeta samazinājumi negatīvi ietekmēs sieviešu nodarbinātību un līdztiesības veicināšanu; tā kā iepriekš minētās Direktīvas 2006/54/EK atbilstīga ieviešana kļūst arvien svarīgāka;
- J. tā kā dzimumu līdztiesība pozitīvi ietekmē produktivitāti un ekonomisko izaugsmi un tā kā sieviešu iesaistīšanās darba tirgū sniedz daudz sociālo un ekonomisko priekšrocību;

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

- K. tā kā sieviešu un vīriešu atalgojuma atšķirība 27 ES dalībvalstīs ir saglabājusies ļoti augsta pēdējo 35 gadu laikā kopš Direktīvas 75/117/EEK ⁽¹⁾ ieviešanas, un šis līmenis ir paaugstinājies līdz vidēji 18 % Eiropas Savienībā 2010. gadā un līdz 30 % dažās dalībvalstīs; tā kā šī atšķirība ir izteiktāka privātajā sektorā nekā valsts sektorā, un tas atspoguļo darba tirgū pastāvošo nevienlīdzību, kas būtībā skar galvenokārt sievietes;
- L. tā kā ekonomikas lejupslīdi nevajadzētu izmantot, lai palēninātu saskaņošanas politikas īstenošanu un samazinātu līdzekļus aprūpes pakalpojumiem un atvaļinājumu noteikumu izpildei, kas jo īpaši ietekmē sieviešu piekļuvi darba tirgum; tā kā īpaša uzmanība ir jāpievērš nepieciešamībai saskaņot ģimenes un darba pienākumus viena vecāka un daudz bērnu ģimenēs;
- M. tā kā saskaņā ar Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonda datiem sievietē trīs reizes ilgāku laiku velta rūpēm par bērniem, mājas pienākumu veikšanai vai apgādājamu tuvinieku aprūpei; tā kā ģimenes un mājas pienākumu dalīšana starp vīriešiem un sievietēm, īpaši pateicoties bērna kopšanas vai paternitātes atvaļinājuma izmantošanas attīstīšanai, ir neaizstājams dzimumu līdztiesības veicināšanas un īstenošanas priekšnosacījums; un tā kā maternitātes un bērna kopšanas atvaļinājuma neiekļaušana kopējā darba stāža aprēķināšanā ir diskriminējoša un rada sievietēm neizdevīgāku situāciju darba tirgū;
- N. tā kā Zviedrijas prezidentūras Padomes 2009. gada 30. novembra sanāksmes secinājumos ⁽²⁾ dalībvalstīs un Komisija ir aicinātas stiprināt dzimumu līdztiesības aspektu ES stratēģijā 2020. gadam; tā kā Komisijas konsultatīvajā dokumentā par ES stratēģiju 2020. gadam tas nav ņemts vērā, jo tajā nav pat minēta integrētā pieeja dzimumu līdztiesības īstenošanai; tā kā tomēr ir būtiski integrēt dzimumu līdztiesības principu jaunajā finanšu un ekonomikas struktūrā un politikā un nodrošināt, lai atveseļošanas plāni un strukturālās pielāgošanas programmas tiktu novērtētas saistībā ar to ietekmi uz dzimumu līdztiesības aspektu un tajos tiktu integrēts dzimumu līdztiesības princips;
- O. tā kā ir nepieciešams pastiprināt dzimumu perspektīvas iekļaušanu sabiedrības politikas jomās;
- P. tā kā jo īpaši ekonomiskās recesijas laikā iedzīvotāji, kuriem jau draud nabadzības risks un kuri lielākoties ir sievietes, kļūst vēl neaizsargātāki, īpaši migrējošās darba ņēmējas un minoritāšu grupu pārstāves; tā kā centieni un vispārējie risinājumi nabadzības izskaušanai, par ko vienojās Lisabonas Eiropadomē jau 2000. gadā, ir kļuvuši par neatliekamu jautājumu; tā kā īpaša vērība būtu jāvelta to iedzīvotāju grupu, jo īpaši romu, aizsardzībai, kuras saskaras ar daudzējādādi nelabvēlīgiem apstākļiem, un būtu jānodrošina to integrācija sabiedrībā;
- Q. tā kā no nabadzības un sociālās atstumtības vislabāk var pasargāt kvalitatīva pilnas slodzes nodarbinātība, ko papildina tiesības, un tā ļauj iegūt finansiālu un psiholoģisku neatkarību; tā kā, nodrošinot universālu piekļuvi kvalitatīviem sabiedriskiem aprūpes pakalpojumiem, ir būtiski izstrādāt un ieviest politiku, kas atbilstu gan sieviešu, gan vīriešu vajadzībām un ietvertu piekļuvi pieņemamiem, pieejamiem un kvalitatīviem aprūpes pakalpojumiem bērniem, veciem cilvēkiem un citām apgādājamām personām;
- R. tā kā tādas politikas izstrāde, kas veicina cieņu pret dažādību un kultūru daudzveidību un kas atvieglo to sieviešu piekļuvi darba tirgum, kuras pieder pie konkrētu kultūru vai minoritāšu grupām, mazina sociālo atstumtību un sekmē sociālo kohēziju, kas savukārt veicina ekonomisko izaugsmi;
- S. tā kā vardarbība ģimenē, no kuras galvenokārt cieš sievietes, ir visās valstīs un sociālajos slāņos izplatīta parādība; tā kā pētījumi liecina, ka vardarbība pret sievietēm pieaug laikā, kad vīrieši ekonomiskās krīzes dēļ tiek atbrīvoti no darba un viņi zaudē īpašumu; tā kā ekonomiskais stress bieži vien palielina ļaunprātīgas izmantošanas biežumu, intensitāti un bīstamību; tā kā vardarbība ģimenē Savienībai katru gadu izmaksā 16 miljardus eiro;
- T. tā kā nodarbinātība ir sociālās iekļautības pamatelements; tā kā ir jāveic plaša vēriena mērķtiecīgs darbs, lai izskaustu nabadzību pieaugošas ienākumu nevienlīdzības, nabadzības un ekonomikas un finanšu krīzes apstākļos,

⁽¹⁾ Padomes 1975. gada 10. februāra Direktīva 75/117/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu, ievērojot principu par vienlīdzīgu atalgojumu vīriešiem un sievietēm (OV L 45, 19.2.1975., 19. lpp.).

⁽²⁾ Padomes secinājumi par dzimumu līdztiesību: stiprinot izaugsmi un nodarbinātību — ieguldījums Lisabonas stratēģijā laika posmam pēc 2010. gada. Nodarbinātības, sociālās politikas, veselības un patērētāju tiesību jautājumu Padomes sanāksme Briselē 2009. gada 30. novembrī.

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

1. norāda, ka attieksmes vienlīdzība pret sievietēm un vīriešiem ir viens no ES mērķiem un tāpēc ir viens no pamatprincipiem ikvienā politikas jomā, reaģējot uz ekonomikas un finanšu krīzi un īstenojot pāreju uz pēckrīzes laiku;
2. uzsver Komisijas atzinumos pausto par to, ka pašreizējā krīze ir palielinājusi bažas, ka sasniegumi dzimumu līdztiesības jomā varētu būt apdraudēti un ka recesijas sekas varētu īpaši apdraudēt sievietes;
3. uzsver, ka ir jānovērš pašreizējās finanšu un ekonomikas krīzes sekas un varbūtējās turpmākās ekonomiska rakstura grūtības, kas apdraud līdz šim sasniegto dzimumu līdztiesības jomā, un ka ir jāizvairās no recesijas izmantošanas par iegastu dzimumu līdztiesības veicināšanas pasākumu ierobežošanai, kā tas jau notiek dažās dalībvalstīs;
4. uzsver, ka ar līdztiesību saistītā politika ir jānoskaidro par daļu no risinājuma izklūšanai no krīzes, pilnībā izmantojot visu Eiropas iedzīvotāju talantus un spējas un nākotnē veidojot konkurētspējīgāku ekonomiku;
5. norāda, ka sieviešu profesionālā integrācija pēdējās desmitgadēs nozīmē ne tikai krīzes lielāku tiešo ietekmi uz sievietēm pašām, bet arī uz mājsaimniecībām, kuru ienākumus ievērojami iespējams zaudēt, ja darbu zaudē sievietes; aicina Eiropas Savienības iestādes un dalībvalstis ņemt vērā krīzes slēptās izmaksas, tostarp atšķirīgās un bieži vien neapzinātās sekas, kādas tiek atstātas uz abu dzimumu personām;
6. norāda, ka iepriekšējo krīžu pieredze liecina par to, ka vīriešu nodarbinātība atjaunojas ātrāk nekā sieviešu nodarbinātība;
7. norāda, ka makroekonomikas politikas virzieni pārsvarā saistīti ar to, ka pieaug darba dalīšana pa dzimumiem, sieviešu nodarbinātības destabilizācija, slēdzot apakšuzņēmuma līgumus, palielinās sieviešu un vīriešu atalgojuma atšķirības, sievietēm samazinās veselības aprūpes un izglītības pieejamība, pieaug nevienlīdzība kredītu, zemes un īpašuma pieejamībai un palielinās sieviešu īpatsvars nabadzīgo iedzīvotāju vidū;
8. atgādina, ka sieviešu un vīriešu algu atšķirība turpina pastāvēt un ekonomiskās un finanšu krīzes dēļ tā varētu vēl vairāk palielināties; aicina Eiropas iestādes un dalībvalstis noteikt skaidrus mērķus un ierosināt saistošus pasākumus atalgojuma atšķirību izskaušanai;
9. neatlaidīgi aicina Komisiju iesniegt likumdošanas priekšlikumu par to spēkā esošo tiesību aktu pārskatīšanu, kuri ir saistīti ar principa par vienlīdzīgu atalgojumu vīriešiem un sievietēm piemērošanu (iepriekš minētā Direktīva 75/117/EEK), jo Parlaments to jau pieprasīja 2008. gadā; atzinīgi vērtē Komisijas jauno iniciatīvu, kuras mērķis ir uzlabot noteikumus, kuri attiecas uz sankcijām par tiesību uz vienlīdzīgu samaksu neievērošanu, un rūpēties par to, lai tās būtu preventīvas un proporcionālas (piemēram, smagākas sankcijas atkārtotu pārkāpumu gadījumos);
10. uzsver, ka par veselības aizsardzības jomas valsts finansējumu atbild dalībvalstis un valsts parlamenti un/vai vietējās varas iestādes;
11. pauž nožēlu, ka daudz sieviešu jau zaudējušas darbu vai zina, ka to zaudēs, jo īpaši tās sievietes, kas nodarbinātas mazumtirdzniecībā, pakalpojumu un tūrisma jomā, kā arī sievietes, kurām ir nepilnas slodzes darbs vai nestabils darbs; uzsver to, ka vienlaikus ar kritumu mikrokredītu saņemšanā sagaidāms, ka samazināsies ieņēmumi pašnodarbinātām sievietēm un jo īpaši tām, kuras strādā lauksaimniecības un lauku nozarēs; uzsver, ka var prognozēt neproporcionālu sieviešu bezdarba līmeņa celšanos, spriežot pēc paziņojumiem par budžeta samazinājumu valsts sektorā, jo sievietes ir pārmērīgi daudz nodarbinātas izglītības, veselības un sociālo pakalpojumu jomā;
12. uzsver dzimumu līdztiesības pozitīvo ietekmi uz ekonomisko izaugsmi; šajā sakarībā norāda, ka saskaņā ar dažos pētījumos veiktajiem aprēķiniem IKP palielinātos par 30 %, ja sieviešu nodarbinātības, nepilnas slodzes nodarbinātības un ražīguma rādītāji būtu tādi paši kā vīriešiem;

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

13. atzīst, ka nesenais darba vietas zaudējums daudzām sievietēm ir devis iespēju izveidot savu uzņēmumu; aicina Komisiju iesniegt tiesību aktus, kas ir paredzēti tieši MVU ar mērķi līdz 2012. gadam samazināt uzņēmumu administratīvo slogu par 25 % un tādējādi veicināt uzņēmējdarbību;
14. atzinīgi vērtē Statistikas biroja apkopoto statistiku pa dzimumiem; taču uzskata, ka vairāk uzmanības būtu jāvelta daļējam bezdarbam (jomai, kura bieži vien netiek iekļauta statistikā par bezdarbu); norāda, ka bezdarbs ilgtermiņā, zemākas algas un mazāks vidējais darbalais ir apstākļi, kuri var pamatīgi ietekmēt it sevišķi sieviešu atalgojumu, sociālās nodrošināšanas pabalstus un ilgtermiņā — pensijas;
15. aicina Komisiju Eiropas līmenī veikt pētījumu par saikni starp sieviešu skaitu uzņēmumu valdē un uzņēmumu finansiālo attīstību, ņemot vērā *Catalyst Inc* 2007. gadā veiktā pētījuma secinājumu par to, ka tie uzņēmumi, kuru valdē ir trīs vai vairāk sievietes, uzrāda par 83 % augstāku akciju ienesīgumu nekā pārējie uzņēmumi un par 73 % augstāku apgrozījuma ienesīgumu;
16. uzsver, ka krīze smagāk skar mazākaizsargātas sieviešu grupas — sievietes ar invaliditāti, imigrantes, etnisko minoritāšu pārstāves, mazkvalificētas sievietes, ilgtermiņa bezdarbnieces, vientuļas sievietes bez materiāliem līdzekļiem un sievietes, kuru aprūpē ir apgādājamas personas utt.;
17. norāda, ka darba ņēmējas migrantu krīze ietekmē tāpat kā viņu ģimenes piederības valstī; atsaucas uz to, ka sieviešu migrācijas apjoms bieži vien nav pietiekami uzskaitīts un ka tādējādi nav datu par ietekmi uz ģimenēm, kuru izdzīvošana ir atkarīga no sieviešu algas, tāpēc sievietes varētu atrasties pat vēl neaizsargātākā stāvoklī, atgriežoties mājās, kur kopienas un ģimenes viņas atraida;
18. uzsver un atbalsta to, ka intervences pasākumiem un risinājumiem vajadzīga kontekstuāla krīzes izpratne un atzīšana, ka nevar būt viena pieeja visos gadījumos; vienlaikus uzsver arī to, ka recesiju var izmantot kā unikālu izdevību, lai ekonomikas un sociālās politikas jomās integrētu dzimumu līdztiesības jautājumu un lai censtos izveidot līdztiesīgāku sabiedrību;
19. uzsver nepieciešamību apkarot stereotipus visās dzīves jomās un visos posmos, jo tie ir visnoturīgākie dzimumu nevienlīdzības iemesli, kas ietekmē izvēli tādās jomās kā izglītība, apmācība, nodarbinātība, mājas un ģimenes pienākumu sadalījums, sabiedriskās aktivitātes, iesaistīšanās un pārstāvība lēmumpieņemšanas amatos, kā arī izvēle darba tirgū;
20. ar nožēlu konstatē, ka politiskā reakcija uz krīzi, tostarp atveseļošanas plāni, nav bijuši vērsti, lai apzinātu, analizētu un labotu krīzes ietekmi uz personām atkarībā no dzimuma; pauž nožēlu, ka Lisabonas stratēģijas turpinājumā vispār nav ietverta integrēta pieeja dzimumu līdztiesības īstenošanai; aicina Padomi, Komisiju un dalībvalstis integrēt dzimumu līdztiesības principu nodarbinātības un makroekonomikas pamatnostādņēs un ES stratēģijā 2020. gadam, izvirzot konkrētus mērķus, kā arī attiecībā uz visām politikas jomām budžeta plānošanā ievērot dzimumu līdztiesības principu;
21. uzskata — lai gan jau gandrīz izdevies Eiropas Savienībā sasniegt 2010. gadam izvirzīto mērķi — 60 % sieviešu nodarbinātības līmeni, ir jānosaka vērienīgāks mērķis līdz 2020. gadam panākt sieviešu nodarbinātības līmeni 75 % apjomā; turklāt uzsver, ka līdz 2020. gadam jāsamazina atalgojuma atšķirības;
22. aicina Padomi, Komisiju un dalībvalstis veikt nepieciešamos pasākumus, lai dzimumu perspektīvu iekļautu visās Eiropas Savienības politikas jomās un pārskatīt spēkā esošos tiesību aktus, lai panāktu pareizu dzimumu līdztiesības piemērošanu un lai radītu iespēju, ja nepieciešams, pieņemt pozitīvas diskriminācijas pasākumus;
23. aicina Padomi, Komisiju, dalībvalstis un jo īpaši Parlamenta Finanšu, ekonomikas un sociālās krīzes komiteju nodrošināt, lai atveseļošanas plāni un strukturālās pielāgošanas programmas tiktu novērtētas pēc to ietekmes uz dzimumu aspektu (novērtēt *ex-post*, ja nav notikusi *ex-ante* novērtēšana), un integrēt tajos dzimumu līdztiesības principu, tostarp datus un statistiku pa dzimumiem;

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

24. mudina Padomi, Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, lai regress un finanšu samazinājumi neietekmētu politikas jomas un to struktūrvienību darbību, kuru mērķis ir sasniegt sieviešu un vīriešu līdztiesību visos līmeņos valsts un nevalstiskajā sektorā; pauž nožēlu, ka dažās valstīs šādi finanšu samazinājumi jau ir veikti;
25. aicina Padomi, Komisiju un dalībvalstis analizēt ierobežojumu un valsts izdevumu un sociālo pabalstu samazināšanas negatīvo ietekmi un to mazināt, jo īpaši saistībā ar valsts izdevumu samazināšanu vietējā līmenī, lai novērstu neproporcionāli smagu rūpju slogu sievietēm (par bērniem, vecāka gadagājuma cilvēkiem un apgādājamām personām);
26. norāda, ka aprūpes un infrastruktūras jomas politikas trūkums ir izraisījis migranšu skaita palielināšanos mājkalpotāju darbā, aizpildot tukšās nišas privātās mājsaimniecībās, taču nenodrošinot sociālo un ar darbu saistīto aizsardzību un pabalstus; aicina dalībvalstis nekavējoties cīnīties pret nelegālo nodarbinātību un integrēt darba ņēmējas migrantu sociālā nodrošinājuma un veselības aprūpes sistēmās;
27. aicina dalībvalstis izveidot finansiālā ziņā pieņemamus, pieejamus un kvalitatīvus aprūpes pakalpojumus bērniem un citām apgādājamām personām atbilstīgi Eiropas izvirzītajiem mērķiem un nodrošināt, lai šo pakalpojumu pieejamība būtu pieskaņota to sieviešu un vīriešu darba laikam, kuri strādā pilnu slodzi; aicina Komisiju un dalībvalstis pilnībā izmantot struktūrfonda un Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai sniegtās iespējas un sekmēt kvalitatīvu pakalpojumu pieejamību; mudina Komisiju ierosināt direktīvas priekšlikumu par paternitātes, adopcijas atvaļinājumu un atvaļinājumu, kas saistīts ar rūpēm par apgādājamiem ģimenes locekļiem;
28. norāda, ka vardarbība pret sievietēm pieaug laikā, kad valda ekonomiska nesakārtotība; tāpēc mudina dalībvalstis izmantot valsts tiesību aktus un politikas nostādnes, lai izskaustu visu veidu vardarbību, kas pamatojas uz dzimumu, un atzinīgi vērtē Spānijas prezidentvalsts iniciatīvu izveidot Eiropas novērošanas centru attiecībā uz vardarbību pret sievietēm; tāpat atzinīgi vērtē arī dalībvalstu grupas iniciatīvu saistībā ar visaptverošu instrumentu upuru aizsardzībai (Eiropas Aizsardzības kārtība);
29. aicina dalībvalstis, īpaši izmantojot izpratnes veidošanas kampaņas, veidot kolektīvu apziņu par vardarbību, kas vērsta pret sievietēm; atgādina, ka jauniešu izglītošana un izpratnes veidošana ir šāda veida fenomenu apkarošanas pamats;
30. aicina Eiropas iestādes un dalībvalstis, kā arī reģionālās un vietējās varas iestādes īpaši likumdošanas ceļā veikt efektīvus pasākumus, kas veicinātu sieviešu un vīriešu pārstāvības līdzsvaru atbildīgos uzņēmumu un to valžu, kā arī politisko iestāžu un vietējo, reģionālo, valsts un Eiropas iestāžu un struktūru amatos un ko vajadzētu veidot kā paraugu; tāpēc prasa noteikt saistošus mērķus, lai nodrošinātu vienlīdzīgu sieviešu un vīriešu pārstāvību;
31. uzsver, ka sievietes nav pienācīgi pārstāvētas finansiāla rakstura lēmumu pieņemšanas procesā — faktiski sievietes ir viena no tām grupām, kuras patlaban ir izslēgtas no finansiāla rakstura lēmumu pieņemšanas un kuras finanšu krīze ir nelabvēlīgi ietekmējusi; aicina Padomi, Komisiju un dalībvalstis paplašināt sieviešu līdzdalību lēmumu pieņemšanā visos līmeņos, jo īpaši attiecībā uz budžeta plānošanu un Eiropas finanšu sistēmu pārvaldības pasākumiem, tostarp attiecībā uz Eiropas Centrālo banku; šajā sakarībā uzsver, ka jāveicina meiteņu un sieviešu kompetence finanšu jomā;
32. atzinīgi vērtē Norvēģijas valdības lēmumu palielināt sieviešu skaitu akciju sabiedrību valdēs vismaz līdz 40 % un to, ka tādējādi ir izdevies palielināt sieviešu skaitu uzņēmumu vadībā patlaban līdz 41 %; aicina Komisiju un dalībvalstis izskatīt Norvēģijas iniciatīvu kā pozitīvu piemēru un to izmantot attiecībā uz biržas sarakstā iekļautajām sabiedrībām;
33. atzinīgi vērtē to, ka ir atzīta nepieciešamība palielināt to sieviešu skaitu, kuras ir biržas sarakstā iekļautu sabiedrību valdes locekles, bet uzsver, ka dalībvalstu valdībām ir jārikojas atkarībā no vietējām vajadzībām;

Ceturtdiena, 2010. gada 17. jūnijs

34. norāda, ka ieguldījumi sociālajā infrastruktūrā ir iespēja modernizēt Eiropu un veicināt līdztiesību un ka tos var uzskatīt par paralēlu stratēģiju ieguldījumiem zaļajās tehnoloģijās, ar ko modernizē fizisko infrastruktūru; uzskata, ka tāpēc dzimumu līdztiesība būtu jāizvirza par politisku prioritāti un būtisku līdzekli;
35. norāda, ka ES 2020 stratēģijas kontekstā “zaļā ekonomika” ir ārkārtīgi svarīga; uzsver to, ka vidi saudzējošām, tā sauktajām “zaļām darbavietām” ir iespējas veidot būtisku izaugsmes segmentu nākotnes Eiropas darba tirgū un ka patlaban Eiropas Savienībā vairāk nekā 20 miljonu darbavietu var uzskatīt par “zaļām”, kā arī to, ka jaunākās liecības pierāda, ka darbavietu skaitam atjaunojamās enerģijas nozarē vien ir iespējas līdz 2020. gadam divkārtoties, sasniedzot 2,8 miljonus darbavietu;
36. norāda, ka ekonomikas ekoloģiska pārveidošana un pāreja uz zemas oglekļa emisijas tautsaimniecību radīs milzīgu pieprasījumu pēc kvalificētiem darba ņēmējiem; atsauca uz to, ka darba ņēmējas ir īpaši neproporcionāli pārstāvētas atjaunojamo enerģiju nozarē un it sevišķi nodarbinātībā zinātnē un progresīvo tehnoloģiju jomā; aicina Padomi, Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, lai sievietes vairāk tiktu iekļautas apmācības projektos un programmās, kas vērstas uz ekoloģisko pārbūvi, piemēram, atjaunojamo enerģiju nozarē, nodarbinātībā zinātnē un progresīvo tehnoloģiju jomā; aicina dalībvalstis atbalstīt sieviešu iesaistīšanos vietējās uzņēmējdarbības iniciatīvās tādās jomās, kas, pateicoties informācijas izplatīšanai un mācībām, atvieglo piekļuvi pieejamajiem Eiropas struktūrfondiem;
37. mudina darba devējus radīt vairāk iespēju darba ņēmējam jauno tehnoloģiju jomā, lai nostiprinātu progresīvo tehnoloģiju nozari saskaņā ar stratēģijas “ES 2020” mērķiem;
38. aicina Padomi, Komisiju un dalībvalstis recesijas seku novēršanas nolūkā valsts līmenī veicināt Eiropas struktūrfondu pilnīgu apgūšanu, izmantojot pārkvalificēšanas un kvalifikācijas paaugstināšanas iniciatīvas, pamatojoties uz pamatregulas⁽¹⁾ 16. pantu un 6. pantu regulā par Eiropas Sociālo fondu⁽²⁾ un regulā par Eiropas Reģionālās attīstības fondu⁽³⁾;
39. aicina grozīt ELFLA regulu, lai būtu iespējams uzsākt pozitīvus pasākumus sieviešu labā nākamajā 2014–2020. gada plānošanas posmā, kā tas bija iespējams iepriekšējos posmos, bet ne šajā, un ņemot vērā, ka tas ļoti labvēlīgi ietekmētu sieviešu nodarbinātību lauku apvidos;
40. aicina dalībvalstis izstrādāt mehānismus līdztiesības jautājumu pārvaldībai, lai iekļautu ekspertu zināšanas dzimumu līdztiesības jomā valdības ministrijās un citās aģentūrās, kuras īsteno pasākumus saskaņā ar kohēzijas fondiem un struktūrfondiem un veicina sieviešu organizāciju un tīklu darbību;
41. mudina Eiropas Dzimumu līdztiesības institūtu veikt ekonomiskās un finanšu krīzes ietekmes uz dzimumu līdztiesību analīzi; šī ietekmes analīze būtu jāveic ar precīzu rādītāju palīdzību, ņemot vērā īpašo krīzes kontekstu; aicina Eiropas iestādes, piemēram, Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fondu, pastāvīgajā darbā piedāvāt atbildes uz jautājumiem, kas saistīti ar dzimumu līdztiesību;
42. uzsver, ka jāievieš programmas un finansiāli stimuli, kuri atbalsta un veicina sieviešu iesaistīšanos mazos un vidējos uzņēmumos;
43. aicina Padomi, Komisiju un dalībvalstis atzīt pilsoniskās sabiedrības nozīmi un atbalstīt tās ieguldījumu, kuru tā var sniegt, risinot finanšu un ekonomikas krīzes radītās problēmas, jo īpaši saistībā ar Eiropas gadu nabadzības un sociālās atstumtības izskaušanai;
44. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām, sociālajiem partneriem un attiecīgajām NVO.

⁽¹⁾ Padomes 2006. gada 11. jūlija Regula (EK) Nr. 1083/2006, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu (OV L 210, 31.07.2006., 25. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1081/2006 (2006. gada 5. jūlijs) par Eiropas Sociālo fondu (OV L 210, 31.07.2006., 12. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1080/2006 (2006. gada 5. jūlijs) par Eiropas Reģionālās attīstības fondu (OV L 210, 31.7.2006., 1. lpp.).